

[Mimi Jakobsen]

Det sidste, jeg vil nævne af de tre hovedområder, som jeg mener vi nu har forpligtet os til at sidde og snakke sammen om i foråret, er spørgsmålet om restanceinddrivelsen. Man kan sagtens gøre grin med, at nu står der et stort beløb på finansloven, og hvem siger, man kan nå det? Nej, det er da rigtigt nok, vi kan da ikke kvittere med mange decimaler og sige: Det skal nok gå op. Men vi kan give et klart signal om, at vi er nogle partier, der mener, at nu må det være slut med, at nogle procentvis ganske enkelte bliver ved og ved med at tappe det offentlige for de penge, samtidig med at vi omtrent må ud og kræve mere af almindelige familier. Vi kan ikke blive ved med det, og jeg kan i hvert fald sige, at CD vil være interesseret i at se på disse ting. Det har vi selvfølgelig også forpligtet os til i forliget, men ikke bare af den grund, også af et ærligt hjerte. Vi vil gerne se på, om der er nogle, der bliver ved med at misbruge dette system, for det er ærlig talt smagløst ud over alle grænser.

Selvfulgelig er der nogle retssikkerhedsmæssige problemer, selvfulgelig er der nogle grå zoner med nogle virksomheder, som skal have mulighed for at bringe deres på det tørre, inden hammeren falder, der skal være rimelige ordninger i det her, men der skal også være en fast melding om, at den bliver ikke ved med at gå, og hvad vi kan drive ind, det gør vi altså for ikke at belaste de mennesker, der ikke kan lave disse fidusnumre, yderligere.

Men det overordnede perspektiv er, at vi nu er mange partier – og på visse områder er SF jo også med – der nu efter nytår skal sætte os sammen og tale om både det ene og det andet; her skal jeg selvfølgelig også nævne arbejdsmarkedets strukturproblemer, eller hvad vi nu plejer at kalde det. Det er meget vigtigt, at vi nu har forpligtet os til gennem disse aftaler at fortsætte det samarbejde, fortsætte den tradition, det efterhånden i disse måneder er blevet, at man henvender sig til hinanden, hvis der er et problem. Man mistænkeliggør ikke hinanden, man taler ordentligt til hinanden og prøver at tage hensyn til hinanden. Det lyder jo ufattelig banalt, og det er det egentlig også, men tonen i disse finanslovforhandlinger – og det vil jeg gerne understrege, sådan var tonen også, da SF deltog i forhandlingerne, problemet opstod såmænd kun for SF, da de gik – den tone er umådelig vigtig for at nå resultater-

ne, og derfor er den klimaforbedring, jeg synes man kan spore i kraft af dette finanslovforlig, måske i virkeligheden det vigtigste af det hele, ganske uanset at jeg stadig væk mener, at det var godt, vi holdt måltallet. Det var også godt, at vi fik pillet nogle af de grimme forslag ud, og i øvrigt mener jeg, at indholdet kan vi virkelig være bekendt.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Også jeg vil da gerne indlede med at notere mig, at vi i Det Radikale Venstre har været meget tilfredse med forløbet af forhandlingerne om finansloven. Jeg tror, man kan sige uden overdrivelse, at der ikke var én eneste dag eller time i forløbet, hvor der var tvivl om, at i hvert fald seks partier ville ende med at indgå et forlig. Jeg kunne sige det på den måde, at der ikke i forløbet, uanset hvad pressen har villet forsøge at få ud af det, har været nogen helte, heller ingen skurke, der var ingen tabere, alle var vindere.

Og det var så også den egentlige årsag til, at en forhandlingsform, der ellers tidligere har haft visse vanskeligheder tilknyttet sig, var gangbar i denne situation. Jeg tror, det er sådan, at når viljen er der, er der flere forhandlingsformer, der er anvendelige. Men det var et godt forløb, og forhandlingsformen var altså også udmærket til det forløb, som vi nu har været igennem. Jeg kan som andre konstatere, at der i dette forløb er blevet skabt et bedre forhold, et bedre klima mellem de politiske partier, og det gælder også i forholdet mellem Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet. Jeg nævner det, fordi vi ved andre lejligheder klart har efterlyst en socialdemokratisk deltagelse i de årlige finanslove.

Jeg synes, man om resultatet må sige, at det er udmærket. Det er sådan, at uanset at det har været nødvendigt at have meget stramme rammer omkring udgifterne, er der alligevel blevet plads til nogle ting, der er fremadrettede. Der er blevet plads til en stimulering af beskæftigelsen. Det ses i de ændringsforslag, der nu er vedtaget om fremrykning af visse offentlige arbejder, men jo da også i, at vi har fået gennemført den erhvervsudviklingsfond, som vi i Det Radikale Venstre har været meget optaget af at få etableret.

Der er stadig underskud på statens budget, men det bliver mindre i det kommende år, si-